

Üstökös hírek

P. Kearns–Kwee (1989u)

J. Gibson fedezte fel újra szept. 10-én, a palomári 1,5 m-es reflektorral (+ CCD+ Gunn r szűrő). $19^m,9$ -s volt. (IAU C. 4866)

Helin–Roman–Alu (1989w)

Eleanor F. Helin, Brian P. Roman és Jeff Alu fedezte fel a Palomar-hegyi 46 cm-es Schmidttel, okt. 2-án, $17^m,5$ -s összfényességnél. (IAU C. 4872)

1989x (SMM 10)

O. C. St. Cyr vette észre a Solar Maximum Mission koronagráfjával szept. 28-án készült felvételeken. Az egyik legfényesebb SMM-üstökös, -4 magnitúdós volt, hosszú csóvával (hosszabb a Nap átmérőjénél). Mars-dén szerint ez egy újabb Kreutz-típusú napsúroló volt, melynek pályája megegyezik az 1963 V jelű üstökös eredeti pályájával. (IAU C. 4884)

P. Helin–Roman–Alu (1989y)

Az eredményes észlelőhármas új rövidperiódusú üstököst fedezett fel okt. 26–29. közötti felvételeken. Felfedezésekor 16^m -s volt. Periódusa 9,06 év. (IAU C. 4886, 4893)

P. Sanguin (1989z)

B. Weller, R. Coker és K. Meech a Cerro Tololo-i Schmidt-távcsővel fedezték fel a 22^m -s üstököst, május 9–11-i CCD-felvételeken. (IAU C. 4903)

Aarseth–Brewington (1989a₁)

Mint arról a Meteor Gyorshírek 1989/6. számában hírt adtunk, november 16-án a norvég Knut Aarseth és az amerikai Howard J. Brewington. December közepére 4^m -ra fény-

sedett, a hajnali égen lehetett megfigyelni. Az üstökös hazai megfigyeléseire legközelebb visszatérünk. (IAU C. 4907, 4911)

P. Tuttle–Giacobini–Kresák (1989b₁)

J. Gibson fedezte fel újra, az 1,5 m-es Palomar-hegyi reflektorral, nov. 9-én a $18^m,5$ -s üstököst. (IAU C. 4909)

P. Schwassmann–Wachmann 3 (1989d₁)

Két kutató fedezte fel egymástól függetlenül: J. Luu (MIT) és D. Jewitt és S. Ridgway (Hawaii Egyetem Csillagászati Intézete) az 1,5 m-es Palomar-hegyi reflektorral ill. a Mauna Keán lévő 2,2 m-es reflektorral. (IAU C. 4923)

Skorichenko–George (1989e₁)

A szovjet Skorichenko dec. 17. 71 UT-kor fedezte fel az akkor 10^m -s üstököst. Douglas B. George (Kanada) vizuálisan fedezte fel egy nappal később, 40 cm-es reflektorral. Pályaelemei (IAU C. 4925, 4929):

$$\left. \begin{aligned} T &= 1990.04.14,039 \quad \omega = 134^{\circ}54'3 \\ & \quad \quad \quad \Omega = 277,536 \\ q &= 1,67954 \text{ Cs.E.} \quad i = 59,065 \end{aligned} \right\} 1950$$

Közepes fényességű objektumként figyelhető meg az esti égen:

Dátum	RA (1950)	D	E	m_1
2. 1.	21^h39^m6	$+33^{\circ}24'$	$52^{\circ}K$	$9^m,2$
2.11.	22 12,0	$+35 44$	51 K	9,1
2.21.	22 48,0	$+38 1$	50 K	8,9
3. 3.	23 27,7	$+40 4$	48 K	8,8
3.13.	0 10,6	$+41 40$	46 K	8,7
3.23.	0 55,5	$+42 39$	43 K	8,6
4. 2.	1 41,1	$+42 53$	41 K	8,6
4.12.	2 25,7	$+42 22$	37 K	8,6
4.22.	3 7,9	$+41 9$	33 K	8,7

McKenzie–Russel (1989f₁)

Patricia McKenzie fedezte fel egy Kenneth Russell által a Siding Spring Observatórium 1,2 m-es Schmidt-távcsővel készített felvételen, dec. 21-én. 14^m -s volt. (IAU C. 4930)